

Link de namen hieronder aan de citaten op deze pagina. Verzamel de binnen de citaten gemarkeerde letters onder de auteurs. Samen vormen ze het eerste deel van de uitspraak die we zoeken.

1. P. BROOK (1925)

2. M. TANAKA (1945)

3. E. IONESCO (1909 – 1994)

4. Y. RAINER (1934)

5. J. CAGE (1912 – 1992)

6. N. J. PAIK (1932 – 2006)

7. O. SCHLEMMER (1888 – 1943)

8. J. BEUYS (1921 – 1986)

9. L. RUSSOLO (1885 – 1947)

10. E. G. CRAIG (1872 – 1966)

11. F. T. MARINETTI (1876 – 1944)

12. R. RAUSCHENBERG (1925)

De taak van de kunstenaar bestaat erin te getuigen van zijn **JN** tijd binnen de geschiedenis.

De huid blijkt ontoereikend te zijn als interface voor de **WE**rkelijkheid. Technologie is het nieuwe membraan van het lichaam geworden.

Persoonlijk zou ik een schildpad op scène willen zetten, die veranderen in een renpaard, vervolgens in een hoed, een lied, een draak en een waterfontein. Men kan alles durven in het theater – en het is de plaat **S Wa**ar men het minst durft van al.

Wij **ZI**jn op de hoogste kaap van alle eeuwen! Waarom zouden we achterom kijken als we de mysterieuze deuren van het Onmogelijke willen openbreken? Tijd en Ruimte zijn gisteren reeds gestorven. Wij leven al in het absolute, omdat we de eeuwige, overal aanwezige snelheid wisten te scheppen.

Ik **GE**loof dat het gebruik van geluid om muziek te maken, zal aanhouden en toenemen tot we een muziek bereiken die met behulp van elektrische instrumenten geproduceerd wordt. Die zullen alle mogelijke geluiden die gehoord kunnen worden, beschikbaar maken voor muzikale doeleinden.

NEEN aan het spektakel – neen aan de virtuositeit – neen aan transform**AT**ies en magie en doen alsof – neen aan de glamour en het voorbijgaan van het sterrenendom – neen aan het heroïsche – neen aan het antiheroïsche. (...) Of sociale verandering (revolutie) nu mogelijk is of niet, we moeten handelen alsof het zo zou zijn. (...) Utopie: hoe onmogelijker het lijkt, hoe noodzakelijker het wordt.

Je moet jezelf bevrijden van de conventione**LE** definitie van dans, om die te kunnen uitbreiden – dicht bij het leven zelf.

Als de kunst van vandaag houdt van machines, technologie en organisatie, als ze precisie nastreeft en al**ES** wat vaag en dromerig is verwerpt, dan impliceert dit een instinctieve afwijzing van chaos en van het verlangen om de vorm te vinden die aangepast is aan onze tijd.

Ik geloof in de kunstenaar als sjamaan en als sociaal poli**TI**cus. Kunst moet een publiek niet entertainen, maar het volk wakker schudden uit de routine. Ik wil mensen niet alleen stimuleren, ik wil hen ophitsen. Kunst zou een (bevrijdend) deel kunnen en moeten zijn van het leven zelf – eerder dan een afzonderlijke activiteit.

De variatie aan geluiden is oneindig. Vandaag, in het bezit van misschien wel duizend verschillende machines, kunnen we een duizendtal verschillende geluiden onderscheiden. Morgen, wanneer nieuwe machine**S Z**ich gaan vermenigvuldigen, zal het mogelijk zijn om tien-, twintig- of dertigduizend verschillende geluiden te onderscheiden. Niet alleen op een eenvoudige, imitatieve manier – maar gecombineerd naargelang onze verbeelding.

Als je in de natuur nieuw materia**AL** vindt, iets wat nog nooit eerder door iemand gebruikt werd om gedachten vorm te geven, dan kun je zeggen dat je goed op weg bent om een nieuwe kunst te creëren. Want je hebt datgene gevonden waarmee je het kunt maken. Je moet er alleen nog maar mee aan de slag gaan. Het Theater zoals ik dat zie, moet dat materiaal echter nog zien te vinden.

De acteur zoekt tevergeefs naar het geluid van een verdwenen traditie: we hebben **AL**le gevoel voor ritueel en ceremonie verloren – of dat die nu verbonden is met kerstmis, geboortes of begrafenissen – maar de woorden blijven bij ons en oude impulsen blijven ons beroeren. We voelen dat we rituelen zouden moeten hebben, dat we iets zouden moeten doen om die te krijgen, en we geven kunstenaars de schuld dat ze die niet vinden voor ons. (...) In tijden van dogmatisme en dogmatische revolutie, is traditie op zich een revolutionaire kracht die beschermd moet worden.